

Sygn. akt IV K 657/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie IV Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Sylwia Słowiok-Janus

Protokolant: Agnieszka Gutowska

przy udziale prokuratora Katarzyny Podlódzkiej

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r.

sprawy **M. S. (1)** syna T. i E. z domu G. urodzonego (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99** za czyn z art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 23 stycznia 1999 r. na karę 1 (jednego) rok pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od lipca 1998 r. do 23 stycznia 1999 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 23 stycznia 1999 r. do 14 marca 1999 r. uznając karę grzywny za wykonaną w całości, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 06 września 2005 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 06 lutego 2006 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 w ten sposób, że na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 23 stycznia 1999 r. do 15 lipca 1999 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 28 grudnia 2006 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 28 grudnia 2008 r.;

2. **Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 257/03** za czyn z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 05 grudnia 2002 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz za czyn z art. 276 k.k. popełniony w okresie od grudnia 2001 r. do 05 grudnia 2002 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 28 grudnia 2004 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary grzywny w wysokości 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości

jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za niewykonaną karę ograniczenia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 maja 2009 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 28 sierpnia 2009 r. na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. uchylono postanowienie Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 maja 2009 r. w przedmiocie zarządzenia wykonania wobec skazanego zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 888/02 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 26 marca 2002 r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 marca 2002 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, a na podstawie art. 49a § 1 i 2 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 września 2006 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

4. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 156/05 za czyn z art. 46 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 09 października 2004 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 09 października 2004 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączna 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 09 października 2004 r. do 11 października 2004 r., następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 28 grudnia 2006 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 28 grudnia 2008 r.;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 04 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 394/10 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 04 maja 2005 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 17 września 2013 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 30 (trzydziestu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 252/12 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 26 stycznia 2012 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora;

7. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 376/11 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 listopada 2013 r. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 29 marca 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od października 2009 r. do daty dziennej bliżej nieustalonej do dnia 29 marca 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 63 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 29 marca 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec

skazanego karę łączną 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 29 marca 2010 r. do 26 września 2011 r.;

8. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11 za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 sierpnia 2005 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 sierpnia 2005 r.

orzeka

I. rozwiązuje orzeczenia o karach łącznych pozbawienia wolności zawarte w wyrokach: Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt **II K 540/99** i Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt **II K 376/11** oraz o karze łącznej ograniczenia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie o sygn. akt **II K 257/03**;

II. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz ograniczenia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **1.** oraz **2.** łączy i w ich miejsce wymierza M. S. (1) jedną karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie II. zalicza skazanemu w sprawie o sygn. akt II K 540/99 uznaną za odbytą w całości karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy oraz uznaną za wykonaną karę ograniczenia wolności w wymiarze 12 miesięcy uznając karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości;

IV. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w komparycji jako **7.** oraz **8.** łączy i w ich miejsce wymierza M. S. (1) jedną karę łączną 3 (trzech) lat 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w punkcie IV. zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 376/11 w dniach od 29 marca 2010 r. do 26 września 2011 r. oraz od 02 kwietnia 2014 r. do 13 listopada 2014 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11 w dniu 28 sierpnia 2005 r.;

VI. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do pozostałych kar orzeczonych wyrokami opisanymi w komparycji jako **1., 3., 4, 5.** oraz **6.**;

VII. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 657/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż M. S. (1) został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 za czyn z art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 23 stycznia 1999 r. na karę 1 (jednego) rok pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych oraz za czyn z art. 45 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w okresie od lipca 1998 r. do 23 stycznia 1999

r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) sześciu miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, a na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary grzywny zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 23 stycznia 1999 r. do 14 marca 1999 r. uznając karę grzywny za wykonaną w całości, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 06 września 2005 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 06 lutego 2006 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 w ten sposób, że na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 23 stycznia 1999 r. do 15 lipca 1999 r., a prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 28 grudnia 2006 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 28 grudnia 2008 r.;

2. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 257/03 za czyn z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 05 grudnia 2002 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym oraz za czyn z art. 276 k.k. popełniony w okresie od grudnia 2001 r. do 05 grudnia 2002 r. na karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 3 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 28 grudnia 2004 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary grzywny w wysokości 360 (trzystu sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych za niewykonaną karę ograniczenia wolności, prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 maja 2009 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 180 (stu osiemdziesięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności, a prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 28 sierpnia 2009 r. na podstawie art. 24 § 1 k.k.w. uchylono postanowienie Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 maja 2009 r. w przedmiocie zarządzenia wykonania wobec skazanego zastępczej kary pozbawienia wolności za niewykonaną karę ograniczenia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 888/02 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 26 marca 2002 r. na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 26 marca 2002 r., przy czym na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku, a na podstawie art. 49a § 1 i 2 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 26 września 2006 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 49 (czterdziestu dziewięciu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

4. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 156/05 za czyn z art. 46 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 09 października 2004 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 48 ust 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 09 października 2004 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 09 października 2004 r. do 11 października 2004 r., następnie prawomocnym postanowieniem

Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 28 grudnia 2006 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 28 grudnia 2008 r.;

5. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 04 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 394/10 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 04 maja 2005 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązano skazanego do naprawienia szkody, następnie prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 17 września 2013 r. orzeczono wobec skazanego wykonanie 30 (trzydziestu) dni zastępczej kary pozbawienia wolności za nieuiszczoną karę grzywny;

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 252/12 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony w dniu 26 stycznia 2012 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata, przy czym na podstawie art. 72 § 2 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeczono wobec skazanego świadczenie pieniężne, a na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora;

7. Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 376/11 zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 listopada 2013 r. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 29 marca 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od października 2009 r. do daty dziennej bliżej nieustalonej do dnia 29 marca 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 63 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 29 marca 2010 r. na karę 2 (dwóch) lat, przy czym na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego karę łączną 3 (trzech) lat 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 29 marca 2010 r. do 26 września 2011 r.;

8. Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11 za czyn z art. 158 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 sierpnia 2005 r. na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 28 sierpnia 2005 r.

Skazany we wniosku z dnia 07 kwietnia 2014 r. (k. 1) wniósł o wydanie wyroku łącznego poprzez połączenia kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 376/11 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11.

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego wynika, że M. S. (1) ma wykształcenie średnie, przed osadzeniem podejmował prace dorywcze. Skazany karę pozbawienia wolności rozpoczął odbywać w dniu 02 kwietnia 2014 r. w Areszcie Śledczym W. M. do jednostki penitencjarnej został doprowadzony przez funkcjonariuszy policji. Następnie karę pozbawienia wolności od dnia 15 kwietnia 2014 r. odbywał w Zakładzie Karnym w K.. M. S. (1) karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany zmianą systemu odbywania kary. Zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej określane jest jako dobre. M. S. (1) nie był karany dyscyplinarnie, był dwa razy nagradzany nagrodą regulaminową. Skazany od czasu przybycia do Zakładu Karnego w S., tj. od dnia 08 sierpnia 2014 r. przestrzega przepisów porządku wewnętrznego i regulaminu, wobec przełożonych jest kulturalny, grzeczny i taktowny. M. S. (1) jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej, wprawdzie nie prezentuje na tym tle negatywnych zachowań, jednak fakt ten stanowi naruszenie art. 116a k.k.w. Skazany relacje interpersonalne w grupie współosadzonych układa prawidłowo, nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej z uwagi na brak wolnych miejsc pracy – o pracę zabiegał. Skazany dba o czystość i porządek w celi mieszkalnej. M. S. (1) na temat dotychczasowego trybu życia, jak i popełnionych przestępstw wypowiada

się krytycznie, żałuje tego co zrobił, w przyszłości deklaruje uczciwe życie zgodnie z obowiązującym prawem. Skazany kontakt zewnętrzny za pomocą korespondencji i rozmów telefonicznych utrzymuje z najbliższą rodziną oraz znajomymi – nie był odwiedzany w zakładzie karnym. Wobec skazanego nie było potrzeby stosowania środków przymusu bezpośredniego. M. S. (1) czas wolny spędza na rozmowach oraz zajęciach własnych w celi mieszkalnej, na zasadach ogólnych uczestniczy w zajęciach kulturalno-oświatowych i sportowych. W trakcie odbywania kary w Zakładzie Karnym w S. skazany nie był karany dyscyplinarnie oraz nagradzany nagrodą regulaminową, został skierowany do nauczania w (...) na kwalifikacyjny kurs zawodowy ślusarz, naukę na kursie miał rozpocząć od września br. W ocenie Dyrektora Zakładu Karnego w K. zachowanie skazanego było oceniane jako porwane, natomiast w ocenie Dyrektora Zakładu Karnego w S. prognoza penitencjarna skazanego na obecnym etapie odbywania kary określana jest jako umiarkowana.

Sąd ustalił następujący powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: wniosku skazanego (k. 1), opinii o skazanym (k. 22, 71-72), danych o karalności (k. 53-56, 95-98), danych z (...) (k. 65-69) i poszczególnych akt spraw.

Sąd zważył co następuje:

Po przeanalizowaniu danych o karalności skazanego, odpisów wyroków oraz dołączonych do akt sprawy poszczególnych postanowień i zgromadzonej dokumentacji Sąd uznał, iż istnieją warunki do wydania wyroku łącznego stosownie do treści art. 85 k.k., art. 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. - regulującego jedną z podstawowych przesłanek wydania wyroku łącznego - orzeczenie kary łącznej jest możliwe, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Stosownie zaś do uchwały Sądu Najwyższego 1 KZP 36/04 z dnia 25 lutego 2005 r. (OSNKW 2005/2/13) zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnych przestępstw. To data wydania pierwszego chronologicznie wyroku określa, które kary podlegają połączeniu. Zatem tylko kary orzeczone za zbiegające się przestępstwa popełnione przed datą wydania tego wyroku podlegają połączeniu. Nadto stosownie do treści art. 85 k.k. kary te muszą być karami tego samego rodzaju lub też innymi karami podlegającymi łączeniu.

I tak mając na uwadze art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. stwierdzić należy, że pierwszy chronologicznie wyrok skazujący wobec M. S. (1) został wydany przez Sąd Rejonowy w Płocku w dniu 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 i to ten wyrok wyznaczał pierwszy realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 14 marca 2003 r. skazany dopuścił się popełnienia: w dniu 05 grudnia 2002 r. czynu z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w okresie od grudnia 2001 r. do 05 grudnia 2002 r. czynu z art. 276 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 257/03; w dniu 26 marca 2002 r. czynu z art. 178a § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 888/02. Należy wskazać, że w sprawach o sygn. akt II K 540/99 oraz II K 257/03 orzeczone zostały wobec skazanego kary podlegające łączeniu. Wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 540/99 orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonanie zostało prawomocnie zarządzone, natomiast wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 257/03 orzeczono wobec skazanego karę ograniczenia wolności, zatem spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Wobec powyższego Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczone ww. wyrokami. Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym ww. wyroków Sąd rozwiązał orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 oraz o karze łącznej ograniczenia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 257/03.

Należy wskazać, że Sąd rozważał również możliwość objęcia wyrokiem łącznym kar grzywny orzeczonych wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 540/99 oraz II K 888/02, jednakże Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kar grzywny orzeczonych ww. wyrokami. Wprawdzie wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 540/99

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczt kary grzywny zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania w sprawie w dniach od 23 stycznia 1999 r. do 14 marca 1999 r. i uznano karę tą za wykonaną w całości, jednakże prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 06 lutego 2006 r. na podstawie art. 13 § 1 k.k.w. rozstrzygnięto wątpliwości co do zaliczenia okresu rzeczywistego pozbawienia wolności na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 w ten sposób, że na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 23 stycznia 1999 r. do 15 lipca 1999 r. Z uwagi na powyższe kara grzywny orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 nie została wykonana, przy czym z uwagi na treść art. 103 § 1 pkt 3 k.k. kara ta nie podlega wykonaniu albowiem od uprawomocnienia się wyroku w sprawie o sygn. akt II K 540/99, tj. od dnia 22 marca 2003 r. upłynęło ponad jedenaście lat. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kar grzywny orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 888/02ww. wyroków i w tym zakresie stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 18 lutego 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 257/03. Sąd stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar grzywny orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Płocku z dnia 14 marca 2003 r. w sprawie o sygn. akt II K 540/99 oraz Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 21 czerwca 2004 r. w sprawie o sygn. akt II K 888/02.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. S. (1) był wyrok Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt II K 156/05. Jednakże przed datą wydania tego wyroku, tj. przed dniem 14 kwietnia 2005 r. skazany nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego, za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Kolejnym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. S. (1), był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 04 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 394/10 i to ten wyrok wyznaczał kolejny realny zbieg przestępstw. Przed wydaniem tego wyroku, tj. przed dniem 04 listopada 2011 r. skazany dopuścił się w dniu 29 marca 2010 r. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., w okresie od października 2009 r. do daty dziennej bliżej nieustalonej do dnia 29 marca 2010 r. czynu z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w dniu 29 marca 2010 r. czynu z art. 63 ust. 1 w zw. z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k., za które został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 376/11; w dniu 28 sierpnia 2005 r. czynu z art. 158 § 1 k.k., za który został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11. Należy wskazać, że w sprawach o sygn. akt II K 376/11 oraz IV K 1030/11 orzeczono wobec skazanego kary tego samego rodzaju tj. bezwzględne kary pozbawienia wolności, zatem spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 85 k.k. pozwalające na wydanie wyroku łącznego. Z uwagi na powyższe Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone ww. wyrokami. Wobec konieczności objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych ww. wyrokami Sąd rozwiązał orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności zawarte w wyroku Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 376/11. Z uwagi na orzeczenie kary grzywny tylko w jednej z omawianych spraw, tj. w sprawie o sygn. akt IV K 394/10 nie mogła ona zostać objęta wyrokiem łącznym z uwagi na brak możliwości połączenia kary grzywny z karą pozbawienia wolności.

Należy również wskazać, że Sąd rozważał również możliwość objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 04 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 394/10. Jednakże Sąd uznał, że brak jest warunków do objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 394/10, gdyż jak już wskazano powyżej w

sprawach o sygn. akt II K 376/11 oraz IV K 1030/11 orzeczono wobec skazanego bezwzględne kary pozbawienia wolności, natomiast w sprawie o sygn. akt IV K 394/10 orzeczono wobec skazanego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, której wykonanie nie zostało zarządzone. Zdaniem Sądu nie zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w odniesieniu do ww. wyroków, gdyż art. 89 § 1a k.k. stanowiący, że w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem Sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, wszedł w życie po dokonaniu przez skazanego przestępstw, za które został skazany wyżej opisanymi wyrokami. W związku z powyższym przepis ten nie może zostać zastosowany wobec skazanego z uwagi na brzmienie art. 4 § 1 k.k., który zobowiązuje Sąd do stosowania ustawy obowiązującej w czasie uprzednio, jeśli jest ona względniejsza dla sprawcy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. Zastosowanie bowiem art. 89 § 1a k.k. pogarszałoby sytuację skazanego wpływając na orzeczenie wobec niego bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wyższym wymiarze niż dotychczas. Natomiast zastosowanie art. 89 § 1 k.k., który umożliwia w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie jest zasadne w przedmiotowej sprawie z uwagi na brak przesłanek wymienionych w art. 69 § 1 i 2 k.k., których zaistnienie jest konieczne do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Skazany jak wynika z analizy danych o karalności był osiem razy karany, za popełnienie trzynastu przestępstw, w tym skazany trzykrotnie dopuścił się popełnienia przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa. Zdaniem Sądu skazany wykazuje lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego popełniając kolejne przestępstwa o wysokiej szkodliwości społecznej, wymierzone w istotne dobra chronione prawem, tj. zdrowie, wiarygodność dokumentów, bezpieczeństwo w komunikacji, mienie, obrót gospodarczy czy życie i zdrowie. Przy tym skazany wielokrotnie dopuścił się popełnienia czynów wyczerpujących znamiona przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co zdaniem Sądu świadczy o znacznej demoralizacji skazanego. Powyższe wskazuje, że brak jest warunków wskazanych w dyspozycji art. 69 § 1 i 2 k.k. umożliwiających zastosowanie zasady absorpcji i warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej. W ocenie Sądu orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia celów kary wobec skazanego, w szczególności jej celu prewencyjnego. Wobec powyższego Sąd uznał, że brak jest warunków co do objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 04 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 394/10 i stosownie do treści art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczonej ww. wyrokiem.

Reasumując Sąd objął wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 14 września 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 376/11 oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 20 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11. Sąd wobec braku przesłanek warunkujących możliwość wydania wyroku łącznego umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kary pozbawienia wolności oraz grzywny orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 04 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. akt IV K 394/10.

Ostatnim analizowanym wyrokiem skazującym wydanym wobec M. S. (1) był wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt XIV K 252/12. Przy czym przed datą wydania tego wyroku, tj. przed dniem 20 kwietnia 2012 r. skazany nie popełnił żadnego innego czynu zabronionego (poza już omówionymi), za który zostałby skazany prawomocnym wyrokiem skazującym. W tym stanie rzeczy postępowanie o wdanie wyroku łącznego co do kary orzeczonej tym wyrokiem na podstawie art. 572 k.p.k. Sąd umorzył.

Wobec skazanego M. S. (1) stosownie do treści art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd był uprawniony do orzeczenia kar łącznych zamiast kar jednostkowych orzeczonych:

- wyrokami 1. i 2. w granicach od 1 roku (najsurowsza kara jednostkowa) do 2 lat 7 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

- wyrokami 7. i 8. w granicach od 2 lat (najsurowsza kara jednostkowa) do 5 lat 5 miesięcy pozbawienia wolności (suma wszystkich kar jednostkowych podlegających łączeniu) - wymierzył ją w wysokości 3 (trzech) lat 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ustalaniu wysokości kar łącznych w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze treść orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Łodzi II AKa 63/01 z dnia 09 maja 2001 r. (Prok. i Pr. 2002, Nr 7-8, póź. 20) w myśl którego - zastosowanie zasady absorpcji, asperacji czy kumulacji przy orzekaniu tak kary łącznej, jak i wydawaniu wyroku łącznego uwarunkowane jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami, objętymi tymże skazaniem. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo - podmiotowy łączy te czyny oraz w jakich odstępach czasu zostały popełnione. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczanego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa, objętych tym wyrokiem.

Odnosząc się do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie II. wyroku należy stwierdzić, iż pomiędzy czynami, za które M. S. (1) został skazany wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 540/99 oraz II K 257/03 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Wprawdzie przestępstwa, za które M. S. (1) został skazany ww. wyrokami wyczerpały znamiona przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jednakże czyny te wyczerpały znamiona różnych przepisów, nadto wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 257/03 M. S. (1) został również skazany za czyn przeciwko wiarygodności dokumentów. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi również bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione między lipcem 1998 r. a 05 grudnia 2002 r. Skazany w okresie tym dopuścił się popełnienia czterech przestępstw. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Natomiast odnosząc się do kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie IV. wyroku należy stwierdzić, że pomiędzy czynami, za które M. S. (1) został skazany w sprawach o sygn. akt II K 376/11 oraz IV K 1030/11 nie zachodzi bliska łączność przedmiotowa i podmiotowa. Wprawdzie przestępstwa, za które M. S. (1) został skazany wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 376/11 wyczerpały znamiona przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, jednakże czyny te wyczerpały znamiona różnych przepisów. Przy czym wyrokiem w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11 M. S. (1) został skazany za czyn przeciwko życiu i zdrowiu, tj. za czyn z art. 158 § 1 k.k. Należy podkreślić także, że pomiędzy tymi przestępstwami nie zachodzi również bliski związek czasowy, albowiem przestępstwa te zostały popełnione w okresie od 28 sierpnia 2005 r. do 29 marca 2010 r. Mając na uwadze powyższe, w tym brak łączności przedmiotowej i podmiotowej oraz brak bliskości czasowej pomiędzy tymi czynami brak jest podstaw do orzeczenia kary łącznej w oparciu o zasadę całkowitej absorpcji.

Sąd przy wymiarze kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w punktach II. i IV. miał również na względzie prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone w orzecznictwie, zgodnie z którym absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy - przesłankę prognostyczną jaką jest popełnienie kilku przestępstw (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie II Aka 171/00 z dnia 12 lipca 2000 r. OSA 2001/2/5). Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że M. S. (1) był do chwili obecnej osiem razy karany za popełnienie trzynastu przestępstw, w tym za popełnienie przestępstw podobnych. Skazany czyny te popełnił na przestrzeni długiego okresu czasu od lipca 1998 r. do 26 stycznia 2012 r. Należy podkreślić, że skazany dziewięciokrotnie dopuścił się popełniania czynów wyczerpujących znamiona przepisów ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w tym trzykrotnie dopuścił się popełnienia przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa, co zdaniem Sądu wskazuje na znaczną demoralizację skazanego. Należy również wskazać, że skazany nie skorzystał z szansy jaką dał mu sąd orzekający w sprawie o sygn. akt II K 540/99, który zastosował wobec skazanego środek probacyjny w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary, co skutkowało prawomocnym zarządzeniem wykonania kary orzeczonej ww. sprawie. Wielokrotna karalność, a także brak zdecydowanej zmiany postawy

skazanego wskazuje na jego lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego. W ocenie Sądu negatywne zachowania M. S. (1) nie miały w jego życiu charakteru epizodycznego zwłaszcza, że skierowane były w dobra prawne poddane szczególnej ochronie prawnej, tj. zdrowie, wiarygodność dokumentów, bezpieczeństwo w komunikacji, mienie, obrót gospodarczy czy życie i zdrowie. Niewątpliwie M. S. (1) jest więc przestępcą niepoprawnym, którego cechuje łatwość popełniania przestępstw. Należy również podkreślić, że skazany nie zgłosił się do odbycia kary pozbawienia wolności, został doprowadzony do jednostki penitencjarnej przez funkcjonariuszy policji, co zdaniem Sądu świadczy o lekceważącym stosunku skazanego do orzeczonej wobec niego kary oraz do obowiązującego porządku prawnego. Jego zachowanie świadczy więc o dużym stopniu demoralizacji oraz o niespełnieniu przez dotychczas orzeczone kary celów kary w zakresie prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego. W świetle powyższego o ocenie Sądu najsurowsze kary jednostkowe wymierzone skazanemu pochłaniające inne kary stanowiłyby w tym przypadku nieuzasadnione premiowanie sprawcy wielokrotnego łagodniejszą karą i byłoby niewystarczającą oceną zachowania sprawcy. Powyższe przemawia za niestosowaniem zasady pełnej absorpcji w odniesieniu do kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w punktach II. i IV. wyroku oraz skutkowało zastosowaniem przy wymiarze kar łącznych zasady asperacji polegającej na wymierzeniu kar łącznych wyższych niż najwyższe kary jednostkowe orzeczone w stosunku do skazanego, ale przy tym niższych niż suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa.

Istotny wpływ na wymiar kar łącznych orzeczonych niniejszym wyrokiem miało również zachowanie skazanego w zakładzie karnym, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II K 245/85, OSNKW 1986, z. 5 - 6, poz. 39, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5 - 6, poz. 65). Jak wynika z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w K. zachowanie skazanego było oceniane jako porwane, natomiast w ocenie Dyrektora Zakładu Karnego w S. zachowanie skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej jest oceniane jako dobre, jednakże jego zachowanie w ocenie Sądu nie jest wyróżniające się. Skazany karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany zmianą systemu odbywania kary, jest uczestnikiem nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Nadto podniesione w opiniach Dyrektorów Zakładów Karnych okoliczności mają charakter pozytywny jednakże zdaniem Sądu nie są one na tyle doniosłe aby wskazywały na nadzwyczajną i diametralną zmianę w osobowości skazanego, a wobec tego nie uzasadniają zastosowania zasady całkowitej absorpcji przy orzekaniu kar łącznych.

Mając na względzie całokształt wyżej podniesionych okoliczności, orzeczone wobec skazanego kary łączne pozbawienia wolności zrealizują zdaniem Sądu zadania w zakresie prewencyjnego oddziaływania kary, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej jak i ogólnej, kształtując we właściwy sposób świadomość prawną społeczeństwa. Podnieść także należy, że wymierzona w ramach wyroku łącznego kara nie musi przynieść skazanemu korzyści w zakresie wyraźnego zmniejszenia okresu pozbawienia wolności, musi ona jednak być sprawiedliwa i celowa.

Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonych skazanemu w przedmiotowym wyroku kar łącznych zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kar w następujący sposób:

- na poczet wymierzonej wobec skazanego M. S. (1) w punkcie II. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu w sprawie o sygn. akt II K 540/99 uznaną za odbytą w całości karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy oraz uznaną za wykonaną karę ograniczenia wolności w wymiarze 12 miesięcy uznając karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości;
- na poczet wymierzonej wobec skazanego M. S. (1) w punkcie IV. wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 376/11 w dniach od 29 marca 2010 r. do 26 września 2011 r. oraz od 02 kwietnia 2014 r. do 13 listopada 2014 r. (daty wydania wyroku) oraz w sprawie o sygn. akt IV K 1030/11 w dniu 28 sierpnia 2005 r.

Należy przy tym wskazać, że na poczet kary łącznej wymierzonej w punkcie II. wyroku Sąd zaliczył skazanemu ze spraw o sygn. akt II K 540/99 uznaną za odbytą w całości karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy. Sąd dokonał przedmiotowego zaliczenia z uwagi na treść art. 82 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 01 stycznia 2012 r. zgodnie z którą jeżeli w okresie próby i w ciągu dalszych sześciu miesięcy nie odwołano warunkowego

zwolnienia, karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia oraz z uwagi na brzmienie art. 4 § 1 k.k., który zobowiązuje Sąd do stosowania ustawy obowiązującej w czasie uprzednio, jeśli jest ona względniejsza dla sprawcy, jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie. W sprawie o sygn. akt II K 540/99 prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w Łomży z dnia 28 grudnia 2006 r. udzielono skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywania reszty kary pozbawienia wolności wyznaczając okres próby do dnia 28 grudnia 2008 r. i w późniejszym czasie nie odwołano skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia w wyżej wskazanej sprawie. Wobec powyższego należało zastosować art. 82 k.k. w brzmieniu obowiązującym uprzednio i na poczet kary łącznej zaliczyć skazanemu w całości wykonaną karę 1 (jednego) roku 6 (sześciu) pozbawienia wolności. Nadmienić również należy, że Sąd uznał za wykonaną w całości karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem w sprawie o sygn. akt II K 257/03 albowiem skazany karę tą wykonał w formie zastępczej kary grzywny, którą uiszczył w całości.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł, że w części nie objętej niniejszym wyrokiem łącznym, wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów procesu na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. uznając, że ich uiszczenie byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe z uwagi na fakt, iż skazany odbywa karę pozbawienia wolności nie jest zatrudniony na terenie jednostki penitencjarnej nie miałby więc możliwości ich uiszczenia.

Z/ odpis wyroku łącznego wraz z uzasadnieniem doręczyć skazanemu.